ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από την ανωμοτί εξέταση του παρισταμένου προς υποστήριξη της κατηγορίας, τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων υπεράσπισης καθώς και την απολογία του πρώτου κατηγορούμενου, τα έγγραφα που αναγνώστηκαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, και την αρχή της ηθικής απόδειξης κατά το άρθρο 177 ΚΠΔ, αποδεικνύονται τα κάτωθι πραγματικά γεγονότα:

Ο πρώτος κατηγορούμενος Δημήτριος Αλικάκος , τυγχάνει επαγγελματίας δημοσιογράφος από το έτος 1991 και είναι μέλος της ΕΣΗΕΑ , ενώ παράλληλα αποτελεί μέλος της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία «ΚΕΝΤΡΟ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ» και τον διακριτικό τίτλο "ELLINIKA HOAXES", που έχει ως καταστατικό σκοπό αυτής την καταπολέμηση των ψευδών ειδήσεων και της παραπληροφόρησης στο διαδίκτυο. Ο δεύτερος κατηγορούμενος τυγχάνει ιδιοκτήτης του εκδοτικού οίκου «ΕΚΚΡΕΜΕΣ» . Στα πλαίσια της δημοσιογραφικής έρευνας του πρώτου κατηγορούμενου για ζητήματα που άπτονται της ιστορίας του Πατριαρχείου, της καθημερινότητας και αποστολής της Αγιοταφικής Κοινότητας και πλέον ειδικότερα του ζητήματος του τρόπου της ετήσιας αφής του Αγίου Φωτός από τον Πατριάρχη Ιεροσολύμων, ο πρώτος κατηγορούμενος αρχικά από τον Απρίλιο του έτους 2018 ξεκίνησε τηλεφωνικές συνομιλίες με τον πρώτο εγκαλούντα, Αρχιεπίσκοπο Αρίσταρχο, ο οποίος ήταν Αρχιγραμματέας του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων. Κατά τη διάρκεια των ως άνω τηλεφωνικών συνομιλιών , βασικό θέμα συζήτησής τους ήταν, εκτός των άλλων , ο τρόπος της αφής του Αγίου Φωτός. Μάλιστα, μετά τις συζητήσεις που έλαβαν χώρα μεταξύ του πρώτου κατηγορούμενου και του πρώτου εγκαλούντος, ο τελευταίος προχώρησε με τη σύμφωνη γνώμη του Πατριάρχη Ιεροσολύμων σε διόρθωση του κειμένου στην ιστοσελίδα του Πατριαρχείου σχετικά με την τελετή της Αφής του Αγίου Φωτός , όπου αρχικά αναφέρονταν η λέξη θαύμα και αναρτήθηκε έτερο κείμενο του 1910, στο οποίο δεν περιέχονταν η λέξη θαύμα στην τελετή της Αφής του Αγίου Φωτός . Τον Ιούλιο του έτους 2018 ο πρώτος κατηγορούμενος επισκέφθηκε την έδρα του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων , προς τον σκοπό της πραγματοποίησης της ανωτέρω έρευνας. Για τον λόγο αυτό μάλιστα , ο πρώτος κατηγορούμενος πραγματοποίησε συνολικά τρία ταξίδια στο Ιεροσόλυμα, όπου συναντήθηκε με πολλούς κληρικούς και λαϊκούς του Πατριαρχείου και μεταξύ αυτών συναντήθηκε με τον παριστάμενο προς υποστήριξη της κατηγορίας Αρχιεπίσκοπο Αρίσταρχο, Γραμματέα του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων καθώς και με τον Αρχιεπίσκοπο Ισίδωρο Σκευοφύλακα του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων και απολιπόντα εγκαλούντα. Κατά τις συζητήσεις που έλαβαν χώρα μεταξύ του πρώτου κατηγορούμενου και των εγκαλούντων, δεν αποδείχθηκε ότι ο πρώτος κατηγορούμενος απέκρυψε τη δημοσιογραφική του ιδιότητα και την έρευνα που διεξήγε για τον τρόπο που πραγματοποιείται η ετήσια αφή του Αγίου Φωτός. Το ως άνω γεγονός προκύπτει από την ίδια την αναφορά των εγκαλούντων στην υπό κρίση έγκλησή τους, στη σελ.4

αυτής όπου αναφέρουν ότι «..Κατά τις διαδοχικές του επισκέψεις στην έδρα του Πατριαρχείου ο πρώτος εγκαλούμενος συνομίλησε με τους εγκαλούντες περί του θέματος του Αγίου Φωτός , το οποίο και υποτίθεται τον απασχολούσε με την ιδιότητα πρωτίστως του πιστού και δευτερευόντως του δημοσιογράφου..». Επίσης το ως άνω γεγονός προκύπτει και από τη σαφή αναφορά του δεύτερου εγκαλούντος στην από18/07/2019 αγωγή που έχει ασκήσει κατά του πρώτου κατηγορούμενου ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, όπου στη σελ.9 αναφέρει ο ίδιος ότι «...Ακολούθως προσήλθε στην έδρα του Πατριαρχείου προκειμένου αρχικά προς κάλυψη προσωπικών πνευματικών αναγκών του και επιπρόσθετα για να πραγματοποιήσει έρευνα μεταξύ των άλλων και για το εν λόγω ζήτημα (της αφής)..» στη σελ.10 της ίδιας ως άνω αγωγής «..το θέμα (της αφής του Αγίου Φωτός) τον απασχολούσε πρωτίστως με την ιδιότητα του πιστού και δευτερευόντως του δημοσιογράφου..» και στη σελ. 11 της ίδιας ως άνω αγωγής «...Σε μία από τις τελευταίες ημέρες της παραμονής του στα Ιεροσόλυμα μου ζήτησε να μαγνητοφωνηθεί η συνομιλία μου μαζί του, προκειμένου να χρησιμοποιηθεί προς μελλοντική του μελέτη, και δεν αρνήθηκα, αλλά τόνισα ρητά ποια τμήματα της συνομιλίας θα παραμείνουν ιδιωτικά και χωρίς καμία δημοσιοποίηση ή κοινοποίηση σε τρίτους..» . Στη συνέχεια, καρπός της ως άνω δημοσιογραφικής έρευνας του πρώτου κατηγορούμενου υπήρξε το βιβλίο με τον τίτλο «ΛΥΤΡΩΣΗ, ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΦΩΤΟΣ» που κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις ΕΚΚΡΕΜΕΣ , των οποίων ιδιοκτήτης είναι ο δεύτερος κατηγορούμενος , το έτος 2019. Στο ως άνω βιβλίο ο πρώτος κατηγορούμενος εξηγεί ότι μετά από έρευνα που διεξήγαγε κατέληξε ότι το Άγιο Φως το Μ.Σάββατο, ανάπτεται με φυσικό τρόπο από τον Πατριάρχη από μία αναμμένη κανδήλα που του προμηθεύει ο Σκευοφύλακας του Πατριαρχείου, αναφέροντας μεταξύ άλλων τόσο τις μαρτυρίες του πρώτου εγκαλούντος και παρισταμένου προς υποστήριξη της κατηγορίας όσο και του δεύτερου εγκαλούντος.

Κατά το πλέγμα των διατάξεων 362,363 ΠΚ, ως ισχύουν, όποιος με οποιονδήποτε τρόπο ισχυρίζεται ενώπιον τρίτου ή διαδίδει για κάποιον άλλον γεγονός που μπορεί να βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του, διαπράττει το έγκλημα της δυσφήμησης και αν το γεγονός είναι ψευδές και ο υπαίτιος γνώριζε το ψεύδος, τότε διαπράττει το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμησης. Ως «γεγονός», κατά τις παραπάνω διατάξεις, νοείται κάθε περιστατικό του εξωτερικού κόσμου ή αντίθετη προς την ηθική, ή την ευπρέπεια σχέση ή συμπεριφορά, εφόσον ανάγονται στο παρελθόν ή στο παρόν και υποπίπτουν στις αισθήσεις, ώστε να είναι δεκτικά απόδειξης. Αντίθετα δε συνιστά γεγονός, η έκφραση γνώμης ή συγκεκριμένης αξιολογικής κρίσης ή άλλοι χαρακτηρισμοί, εκτός αν τα παραπάνω σχετίζονται και συνδέονται άμεσα με γεγονός που συνιστά το κρίσιμο του

αδικήματος στοιχείο, έτσι ώστε ουσιαστικά να προσδιορίζουν την ποσοτική και ποιοτική βαρύτητά του, πράγμα που δεν συμβαίνει, όταν εκφράζονται ή εκδηλώνονται ανεξάρτητα και άσχετα με τον τρόπο αυτό. Για τη στοιχειοθέτηση της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της δυσφήμησης απαιτείται γνώση του δράστη ότι το ισχυριζόμενο ή διαδιδόμενο από αυτόν ενώπιον τρίτου γεγονός, είναι πρόσφορο και κατάλληλο να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη άλλου και θέληση ή αποδοχή του ίδιου να ισχυρισθεί ή να διαδώσει ενώπιον τρίτου το βλαπτικό για άλλον γεγονός, ενώ για τη στοιχειοθέτηση της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της συκοφαντικής δυσφήμησης απαιτείται, επιπλέον, και γνώση του δράστη ότι το γεγονός είναι ψευδές. Σύμφωνα ωστόσο με το άρθρο 367 ΠΚ , ως ισχύει , ορίζεται ότι , «δεν αποτελούν άδικη πράξη, α) οι δυσμενείς κρίσεις ... καθώς και, γ) οι εκδηλώσεις που γίνονται για την εκτέλεση νομίμων καθηκόντων, την άσκηση νόμιμης εξουσίας ή για τη διαφύλαξη (προστασία) δικαιώματος ή από άλλο δικαιολογημένο ενδιαφέρον ..» και στην παρ. 2 ότι η προηγούμενη διάταξη δεν εφαρμόζεται, α) όταν οι παραπάνω κρίσεις και εκδηλώσεις περιέχουν τα συστατικά στοιχεία της πράξης του άρθρου 363 (δηλαδή της συκοφαντικής δυσφήμησης) καθώς και β) όταν από τον τρόπο εκδήλωσης ή από τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέσθηκε η πράξη, προκύπτει σκοπός εξύβρισης. Εξάλλου, κατά μεν την παρ. 1 του άρθρου 14 Συντάγματος, "καθένας μπορεί να εκφράζει και να διαδίδει προφορικά, γραπτά και δια του τύπου, τους στοχασμούς του, τηρώντας τους νόμους του Κράτους", κατά δε την παρ. 2 του ίδιου ως άνω άρθρου, "ο τύπος είναι ελεύθερος και η λογοκρισία και κάθε άλλο προληπτικό μέτρο απαγορεύονται". Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται, ότι ο τύπος επιτελεί κοινωνικό λειτούργημα, ασκώντας καθήκοντα τα οποία ο ίδιος επιλέγει, βάσει της αποστολής του, που συνίστανται στην πληροφόρηση και στη σύμπραξη για τη διαμόρφωση της κοινής γνώμης. Η ελευθερία του τύπου δεν αποτελεί, όμως, αυτοσκοπό και συνακόλουθα δεν πρέπει να συνεπάγεται χωρίς άλλο τη θυσία άλλων εννόμων αγαθών, γι` αυτό και υπάγεται, σύμφωνα με το άρθρο 14 παρ. 1 Συντάγματος, στο γενικό περιορισμό της τήρησης των νόμων του Κράτους, οι οποίοι αποτελούν και το γενικό πλαίσιο μέσα στο οποίο κινείται και αναπτύσσεται ελεύθερα ο τύπος. Επομένως, με νόμο μπορεί να περιορισθεί η ελευθερία διάδοσης των στοχασμών και η αντίστοιχη ελευθερία πληροφόρησης, αρκεί αυτοί οι περιορισμοί να είναι γενικής φύσεως, να αποτελούν μόνο κατασταλτικά μέτρα και να μη θίγουν τον πυρήνα του δικαιώματος της ελευθερίας του τύπου. Άλλωστε, από το άρθρο 14 παρ. 1 Συντάγματος, σε συνδυασμό με τα άρθρο 25 παρ. 3 Συντάγματος και 281 ΑΚ, προκύπτει ότι, το δικαίωμα της ελευθεροτυπίας υπόκειται σε περιορισμούς και ασκείται εντός των ορίων που χαράσσουν οι νόμοι του κράτους, οι οποίοι επιδιώκουν όχι τη, με οποιονδήποτε τρόπο, παρεμπόδιση της ελευθεροτυπίας, αλλά την

προστασία των πολιτών και του κοινωνικού συνόλου από την καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος της, με τον τύπο, ελεύθερης έκφρασης γνώμης ή διάδοσης πληροφοριών ή άσκησης κριτικής. Επίσης, το άρθρο 10 της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης, που κυρώθηκε και αποτελεί εσωτερικό δίκαιο (νδ/γμα 53/1974), καθιερώνει με την παρ. 1 αυτού, την ελευθερία της γνώμης και της μετάδοσης πληροφοριών ή ιδεών, όμως, με την παρ. 2 αυτού προβλέπει δυνατότητα περιορισμού της ελευθερίας του τύπου, ορίζοντας ότι η άσκηση του δικαιώματος της ελεύθερης έκφρασης συνεπάγεται καθήκοντα και ευθύνες και μπορεί να υπαχθεί σε περιορισμούς ή κυρώσεις που προβλέπονται από το νόμο και αποτελούν αναγκαία μέτρα σε δημοκρατική κοινωνία για την εθνική ασφάλεια, τη δημόσια τάξη, την προστασία της υπόληψης και των δικαιωμάτων τρίτων, για την παρεμπόδιση της κοινολόγησης εμπιστευτικών πληροφοριών ή για την εξασφάλιση του κύρους ή της αμεροληψίας της δικαστικής εξουσίας. Από το πλέγμα των προαναφερθεισών διατάξεων συνάγεται ότι, από τον ενυπάρχοντα στη δημοσιογραφική δραστηριότητα αυξημένο κίνδυνο προσβολής της προσωπικότητας λόγω της δημοσιότητας, που αποτελεί το πεδίο δράσης του τύπου, απορρέουν οι λεγάμενες συναλλακτικές υποχρεώσεις του τύπου, μεταξύ των οποίων η υποχρέωση σεβασμού της προσωπικότητας και το καθήκον αλήθειας, που επιβάλλει να προηγηθεί ο έλεγχος της αλήθειας των πληροφοριών και των ειδήσεων, ώστε το περιεχόμενο να συμπίπτει με την πραγματικότητα. Η μη τήρηση αυτών των συναλλακτικών υποχρεώσεων αποκλείει, στην περίπτωση της μετάδοσης αναληθούς είδησης, την ύπαρξη δικαιολογημένου ενδιαφέροντος του δημοσιογράφου προς ενημέρωση του κοινού, και γι` αυτό δεν τίθεται θέμα άρσης του παράνομου της προσβολής, κατ` άρθρο 367 ΠΚ (ΑΠ 574/2019, ΑΠ 632/2015, ΑΠ 1466/2014, ΑΠ 1940/2014, ΑΠ 1095/2010).

Από τα ίδια αποδεικτικά μέσα αποδεικνύεται ότι ο πρώτος εγκαλών και παριστάμενος προς υποστήριξη της κατηγορίας πράγματι κατά τις ως άνω συζητήσεις τον διαβεβαίωσε ότι η καντήλα μπαίνει αναμμένη στον Πανάγιο Τάφο από τον Σκευοφύλακα στον Πανάγιο Τάφο το Μ.Σάββατο. Στο ως άνω συμπέρασμα οδηγείται το Δικαστήριο καθόσον, αν και ο παριστάμενος προς υποστήριξη της κατηγορίας στην έγκλησή του ισχυρίζεται ότι δεν έγινε η ως άνω συνομιλία και δεν ειπώθηκε από τον ίδιο το ως άνω γεγονός, ενώπιον του Δικαστηρίου δεν υποστήριξε τα αναφερόμενα στην έγκλησή του και δεν κατέθεσε ότι τα ως άνω γεγονότα είναι ψευδή και ότι δεν ειπώθηκαν εκ μέρους του, αλλά επαναλάμβανε ότι όσα λέχθηκαν άπτονται στο απόρρητο του μυστηρίου της εξομολόγησης και δεν μπορεί να αναφερθεί. Ειδικότερα, ο παριστάμενος προς υποστήριξη της κατηγορίας ενώπιον του Δικαστηρίου δεν κατέθεσε ευθαρσώς ότι τα ως άνω γεγονότα δεν λέχθηκαν από τον ίδιο στον πρώτο κατηγορούμενο και αποτελούν ψευδή γεγονότα,

αλλά ότι αυτά που συζητούσε με τον πρώτο κατηγορούμενο έλαβαν χώρα στο πλαίσιο της εξομολόγησης και παραμένουν απόρρητα, αποδίδοντας μομφή στον πρώτο κατηγορούμενο ότι διέρρευσε συνομιλίες εμπιστευτικές που έλαβαν χώρα στα πλαίσια εξομολόγησης. Συγκεκριμένα ο παριστάμενος προς υποστήριξη της κατηγορίας, κατέθεσε ενώπιον του Δικαστηρίου σε ερώτηση αν είναι αληθές ή ψευδές το ως άνω γεγονός τα κάτωθι : «...- Αυτό (το γεγονός Ι της 1ης κατηγορίας) το είπατε εσείς;- Δεν τοποθετούμαι επ' αυτού. Διότι το εντάσσω και αυτό στο απόρρητο του μυστηρίου της εξομολογήσεως», επίσης σε άλλο σημείο της κατάθεσής του ερωτώμενος καταθέτει τα κάτωθι: «...- Σας είπα ότι.. Συγγνώμη, με την ερώτησή σας (αν υπάρχουν φράσεις δυσφημιστικές τις οποίες όταν είδατε είπατε, βλέποντας αυτή τη φράση με δυσφημεί, με είπε κάτι το οποίο δεν ισχύει, είπε, είπε εναντίον μου ένα ψέμα το οποίο δεν ισχύει) νομίζω προσπαθείτε να με εξαγάγετε από το πλαίσιο στο οποίο εγώ θέλω να παραμείνω οχυρωμένος..». Όμως, η μομφή που αποδίδει στον πρώτο κατηγορούμενο ότι ο τελευταίος αποκάλυψε συζητήσεις που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια εξομολόγησης δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα του παρόντος Δικαστηρίου. Επομένως, όπως προκύπτει ιδίως από την κατάθεση του παρισταμένου προς υποστήριξη της κατηγορίας , ο οποίος δεν επιβεβαιώνει ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου την αναλήθεια του ως γεγονότος που αναφέρει ο πρώτος κατηγορούμενος στη σελίδα 34 και 57 του βιβλίου του ότι δηλαδή ο παριστάμενος προς υποστήριξη της κατηγορίας τον διαβεβαίωσε ότι η επίμαχη καντήλα μπαίνει αναμμένη στον Πανάγιο Τάφο, αποδεικνύεται πλήρως ότι πράγματι το ως άνω γεγονός ειπώθηκε από τον παριστάμενο προς υποστήριξη της κατηγορίας στις πλείστες συζητήσεις που έλαβαν χώρα μεταξύ τους.

Επιπλέον, όπως προκύπτει ιδίως από τη βιντεοσκοπημένη ως άνω συνομιλία μεταξύ του πρώτου κατηγορούμενου και του δεύτερου εγκαλούντος, που έλαβε χώρα στις 26-11-2018 , στο ξενοδοχείο Notre Dame στα Ιεροσόλυμα και επισκοπήθηκε από το Δικαστηρίου, προκύπτει ότι πράγματι ο δεύτερος εγκαλών παραδέχθηκε στον κατηγορούμενο ότι το άναμμα της καντήλας στον Πανάγιο Τάφο την ημέρα του Μ.Σαββάτου γίνεται με φυσικό τρόπο. Το ως άνω γεγονός προκύπτει συγκεκριμένα από το κάτωθι απόσπασμα της συνομιλίας μεταξύ του πρώτου κατηγορούμενου και του εγκαλούντος :

«...-(κατηγορούμενος)Δεν θέλω να μπείτε σε λεπτομέρειες , θέλω να ρωτήσω εγώ, μπαίνετε μέσα , το ανάβετε (επάνω από τον Πανάγιο Τάφο, και φεύγετε για να το βρει αναμμένο ο Πατριάρχης, έτσι είναι ;

–(εγκαλών) Ναι, έτσι είναι ...

-(κατηγορούμενος) Είναι έτσι ;

-(εγκαλών)(κινεί καταφατικά το κεφάλι)

- (κατηγορούμενος) Ανάβετε και το καντήλι των Φυλάκων;

-(εγκαλών) Υπάρχουν δύο καντήλες ,μία που φέρνει ο Σκευοφύλακας και μία δεύτερη .

-(κατηγορούμενος) Την οποία την ανάβετε και αυτή;

-(εγκαλών) Και αυτή...

-(κατηγορούμενος)Ξέρατε ακριβώς τη λεπτομέρεια ότι πρέπει να ανάψει ο Σκευοφύλακας την κανδήλα ή νομίζατε και εσείς , όπως πολλοί , ότι μπαίνει αναμμένη μέσα;

-(εγκαλών) Αναμμένη; Όχι φαίνεται αν είναι αναμμένη από μέσα

-(κατηγορούμενος) ΄Αρα δηλαδή όταν σας το είπε ο Δανιήλ δεν νιώσατε έκπληξη;

-(εγκαλών) Όχι εντάξει , απλώς επιβεβαίωση...

-(κατηγορούμενος) Πιστεύετε πως , παρόλο που μπαίνετε μέσα, ανάβετε το καντήλι, ή καλύτερα το βάζετε σβηστό , το ανάβετε και φεύγετε , ο κάθε Πατριάρχης έχει πάρει τα μέτρα του , ώστε αν μία στο εκατομμύριο, έχει πηγή φωτός πάνω του;

-(εγκαλών) Ε δεν γνωρίζω τώρα τι να πω..Κατά την εκτίμησή μου σίγουρα κάτι θα έχει , αν πάει στραβά κάτι, δεν ξέρω τι θα κάνει εκείνη τη στιγμή...Δεν μπορούμε εμείς τώρα που είμαστε στον Πανάγιο Τάφο να λέμε ότι κάνουμε θαύμα, ότι μπαίνει ο εκάστοτε Πατριάρχης μέσα στον Πανάγιο Τάφο και προσεύχεται και ανάβει η φλόγα από μόνη της...Είναι κάποια πράγματα που δεν στέκουν με τη λογική..».

-(κατηγορούμενος) Άρα λοιπόν θαύμα είναι ο καθαγιασμός;

-(εγκαλών) Ακριβώς.

-(κατηγορούμενος) Φυσική διαδικασία είναι το άναμμα της φλόγας.

-(εγκαλών)...της φλόγας

Συνεπώς, εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι είναι αληθές το γεγονός που αναφέρει ο πρώτος κατηγορούμενος στη σελίδα 75 του βιβλίου ότι σε συζήτηση με τον δεύτερο εγκαλούντα, τον Ιούλιο του έτους 2018 παραδέχθηκε ο τελευταίος ότι το άναμμα της καντήλας στον Πανάγιο Τάφο την ημέρα του Μ.Σαββάτου γίνεται από τον ίδιο με φυσικό τρόπο, δηλαδή με αναπτήρα. Επιπλέον, είναι αληθή τα όσα αναφέρει ο πρώτος κατηγορούμενος στον προσωπικό του λογαριασμό στη σελίδα κοινωνικής δικτύωσης/facebook για τους εγκαλούντες Αντώνιο - Αρίσταρχο Περιστέρη και Ηλία Ισίδωρο Φακίτσα : α) στις 14-3-2019 « ...Όχι δεν έχω δικαίωμα. Ήταν η αλήθεια. Ομολογημένη από τους ίδιους τους πρωταγωνιστές του «θαύματος» με στοιχεία δράματος...», β) στις 16-3-2019 « Και όχι οι μαρτυρίες κορυφαίων κληρικών του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων που βεβαιώνουν ως πρωταγωνιστές της τελετής ότι δεν είναι θαύμα. Λάθος, δεν βεβαιώνουν. Εξηγούν

πως ακριβώς προετοιμάζουν και υλοποιούν το τέχνασμα. Οι ΙΔΙΟΙ..» και γ) στις 19-3-2019 « ΑΠΑΝΤΗΣΗ. Τί ακριβώς είναι φανταστική ιστορία ; ..Ότι ο Αρχιεπίσκοπος Ισίδωρος παραδέχεται ότι ανάβει και αυτήν την κανδήλα ως "ασφαλιστική δικλείδα " ; Ναι το παραδέχτηκε ..» .

Κατόπιν των ανωτέρω, ενόψει της αλήθειας των ως άνω γεγονότων, ο πρώτος κατηγορούμενος πρέπει να απαλλαγεί της κατηγορίας που του αποδίδεται περί συκοφαντικής δυσφήμησης , δια του τύπου και μη , τελεσθείσα κατά συρροή και κατ΄εξακολούθηση, καθόσον δεν στοιχειοθετείται αντικειμενικά το αδίκημα. Επιπλέον, τα ως άνω αληθή γεγονότα που κατέγραψε ο πρώτος κατηγορούμενος στο βιβλίο του και ανήρτησε στην ιστοσελίδα του, δεν κατευθύνονται στην προσβολή της τιμής και της υπόληψης των εγκαλούντων και εν γένει της προσωπικότητάς τους, ούτε θίγουν αυτούς, ούτε εκδηλώνουν περιφρόνηση προς το πρόσωπό τους. Αντίθετα , παρουσιάζει τους εγκαλούντες ως υπέρμαχοι της αλήθειας, ως ιερωμένοι με παρρησία που βρήκαν το θάρρος να αποκαλύψουν στον κόσμο τη διαδικασία του Αγίου Φωτός . Επιπλέον, οι χαρακτηρισμοί που χρησιμοποίησε στο ως άνω προσωπικό του λογαριασμό τείνουν στην προστασία του συμφέροντος της ενημέρωσης της κοινής γνώμης σε ένα ζήτημα ευρύτερου ενδιαφέροντος. Επομένως , σε κάθε περίπτωση ο άδικος χαρακτήρας της πράξης της απλής δυσφήμησης αίρεται κατ` εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 367παρ.1γ ΠΚ, καθόσον τα ανωτέρω δημοσιεύθηκαν από τον πρώτο κατηγορούμενο από δικαιολογημένο ενδιαφέρον, χωρίς να υπερβαίνουν το αναγκαίο προς τούτο μέτρο. Ειδικότερα, αποδείχθηκε ότι ο πρώτος κατηγορούμενος ενήργησε αποκλειστικά από δικαιολογημένο δημοσιογραφικό ενδιαφέρον, κατ` ενάσκηση του συνταγματικά κατοχυρωμένου δικαιώματος μεταδόσεως πληροφοριών και ελευθεροτυπίας, με αποκλειστικό σκοπό την ενημέρωση του κοινού για ένα ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος, αποτυπώνοντας τα ευρήματά του με αντικειμενικότητα και παραθέτοντας τις μαρτυρίες επί του θέματος, χωρίς να υπάρχει σκοπός εξύβρισης των εγκαλούντων. Επομένως, πρέπει να απαλλαγεί ο πρώτος εγκαλούμενος και από το αδίκημα του άρθρου 362 ΠΚ, ενώ παράλληλα πρέπει να απαλλαγεί και ο δεύτερος κατηγορούμενος , διότι προέβη , ως ιδιοκτήτης των εκδόσεων ΕΚΚΡΕΜΕΣ , στην έκδοση του βιβλίου με τίτλο « Λύτρωση, Περί του Αγίου Φωτός» το οποίο είχε συγγράψει ο πρώτος κατηγορούμενος.

Σύμφωνα με το άρθρο 370^{A} παρ.1 ΠΚ, του ισχύσαντος από 1-7-2019 ΠΚ ορίζεται ότι «..Όποιος αθέμιτα παγιδεύει ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο παρεμβαίνει σε συσκευή, σύνδεση ή δίκτυο παροχής υπηρεσιών σταθερής ή κινητής τηλεφωνίας ή σε σύστημα υλικού ή λογισμικού, που χρησιμοποιείται για την παροχή τέτοιων υπηρεσιών, με σκοπό ο ίδιος ή άλλος να πληροφορηθεί ή να αποτυπώσει σε υλικό φορέα το περιεχόμενο τηλεφωνικής συνδιάλεξης μεταξύ

τρίτων ή στοιχεία της θέσης και κίνησης της εν λόγω επικοινωνίας, τιμωρείται με φυλάκιση. Με την ίδια ποινή τιμωρείται η πράξη του προηγούμενου εδαφίου και όταν ο δράστης αποτυπώσει σε υλικό φορέα το περιεχόμενο της τηλεφωνικής επικοινωνίας του με άλλον χωρίς τη ρητή συναίνεση του τελευταίου». Η ανωτέρω διάταξη θεσπίστηκε στα πλαίσια της γενικότερης προστασίας που παρέχεται στο άτομο από τις διατάξεις των άρθρων 2§1, 5§1, 9 Α` 19 και 25§1 εδ. δ` του Συντάγματος και του έχοντος (σύμφωνα με το άρθρο 28 §1 Συντ.), υπερνομοθετική ισχύ, άρθρου 8 της ΕΣΔΑ, στο οποίο ορίζεται ότι "κάθε πρόσωπο δικαιούται το σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής του, της κατοικίας του και της αλληλογραφίας του. Δεν επιτρέπεται επέμβαση δημοσίας αρχής στην άσκηση του δικαιώματος αυτού, παρά μόνο στο μέτρο που αυτή η επέμβαση προβλέπεται υπό του νόμου και αποτελεί μέτρο το οποίο, σε μια δημοκρατική κοινωνία, είναι αναγκαίο δια την εθνική ασφάλεια, τη δημόσια ασφάλεια, την οικονομική ευημερία της χώρας, την προάσπιση της τάξης και την πρόληψη ποινικών αδικημάτων, την προστασία της υγείας ή της ηθικής, ή την προστασία των δικαιωμάτων και ελευθεριών άλλων". Από τις ως άνω διατάξεις προκύπτει ότι η εν αγνοία και χωρίς τη συναίνεση των συνομιλητών μαγνητοφώνηση ιδιωτικής συνομιλίας ή η χωρίς συναίνεση ενός προσώπου βιντεοσκόπηση της προσωπικής και ιδιωτικής ζωής του , αποτελεί δέσμευση και περιορισμό στην ελεύθερη άσκηση της επικοινωνίας και της ιδιωτικής ζωής αντίστοιχα. Από τα ίδια αποδεικτικά μέσα , δεν αποδείχθηκε ότι ο κατηγορούμενος τέλεσε την αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος της αποτύπωσης σε υλικό φορέα του περιεχομένου της τηλεφωνικής επικοινωνίας , χωρίς τη συναίνεσή του, όσον αφορά στον πρώτο εγκαλούντα, καθώς δεν προέκυψε ότι ο πρώτος κατηγορούμενος αποτύπωσε σε υλικό φορέα το περιεχόμενο της τηλεφωνικής επικοινωνίας του με τον παριστάμενο προς υποστήριξη της κατηγορίας. Ειδικότερα, στο βιβλίο που συνέγραψε ο πρώτος κατηγορούμενος αναφέρεται στο περιεχόμενο των τηλεφωνικών συνομιλιών που έλαβαν χώρα μεταξύ του ίδιου και του παρισταμένου προς υποστήριξη της κατηγορίας, παραθέτοντας στο βιβλίο, τις ημερομηνίες που έλαβαν χώρα οι τηλεφωνικές επικοινωνίες αυτές , ήτοι στις 12-4-2018,19-4-2018, 25-5-2018, 30-5-2018, 7-6-2018 και 20-6-2018 , τον ακριβή χρόνο αυτών , καθώς και τον χρόνο διάρκειας αυτών. Ωστόσο, από τα ως άνω στοιχεία δεν προκύπτει ότι οι ως άνω τηλεφωνικές επικοινωνίες αποτυπώθηκαν σε υλικό φορέα από τον πρώτο κατηγορούμενο , έγινε δηλαδή καταγραφή αυτών σε μαγνητοταινία ή βιντεοταινία ή σε ανάλογο σταθερό φορέα, ή μέσο αναλογικής και ψηφιακής καταγραφής . Αντίθετα, από τα ίδια αποδεικτικά στοιχεία προέκυψε ότι ο πρώτος κατηγορούμενος, ως δημοσιογράφος, ανέφερε στο βιβλίο που εξέδωσε το περιεχόμενο των ως άνω τηλεφωνικών επικοινωνιών τους. Ο πρώτος εγκαλών βασίζει τον ισχυρισμό του περί

καταγραφής των τηλεφωνικών επικοινωνιών του , από την αναφορά στο βιβλίο του ακριβή χρόνου που έλαβαν χώρα οι τηλεφωνικές συνομιλίες, καθώς και την αναφορά της διάρκειας αυτών. Ωστόσο, τα ανωτέρω στοιχεία προκύπτουν άμεσα από την αυτόματη αποθήκευση αυτών στις σύγχρονες τηλεφωνικές συσκευές (κινητά smart phones κ.α). Συνεπώς, ο πρώτος κατηγορούμενος πρέπει να κηρυχθεί αθώος αυτής της κατηγορίας σε βάρος του πρώτου εγκαλούντος . Επίσης, ο πρώτος κατηγορούμενος φέρεται ότι στις 26-11-2018 αποτύπωσε σε υλικό φορέα το περιεχόμενο της τηλεφωνικής επικοινωνίας του με τον εγκαλούντα Ηλία-Ισίδωρο Φακίτσα. Ωστόσο, δεν αποδεικνύεται ότι έλαβε χώρα τηλεφωνική επικοινωνία κατά την ως άνω ημερομηνία μεταξύ του πρώτου κατηγορούμενου και του δεύτερου εγκαλούντος . Αντίθετα, αποδεικνύεται ότι στις 26-11-2018 έλαβε χώρα βιντεοσκοπημένη συνομιλία μεταξύ του πρώτου κατηγορούμενου και του εγκαλούντος Ηλία-Ισίδωρου Φακίτσα, στο ξενοδοχείο Notre Dame , στα Ιεροσόλυμα, και μάλιστα η ως άνω βιντεοσκοπημένη συνομιλία πραγματοποιήθηκε με τη συγκατάθεση και συναίνεση του δεύτερου εγκαλούντος. Το ως άνω γεγονός αποδεικνύεται από το ότι, όπως προκύπτει από την επισκόπηση της επίμαχης βιντεοσκοπημένης συνομιλίας , η κάμερα της εικονοληψίας ήταν τοποθετημένη σε εμφανές σημείο ακριβώς μπροστά του , στο τραπέζι, ότι ο ίδιος ο δεύτερος εγκαλών αναφέρεται προφορικά στην ύπαρξη κάμερας και ότι ο ίδιος κοιτά απευθείας μέσα στην κάμερα. Ειδικότερα, όπως προκύπτει από τη βιντεοσκόπηση ο δεύτερος εγκαλών αναφέρει σε ένα σημείο : «... Να το πούμε στην κάμερα ;» γεγονός που αποδεικνύει ότι ο ίδιος γνώριζε ότι βιντεοσκοπούνταν και συναινούσε στη βιντεοσκόπησή του αυτή. Επομένως, πρέπει να κηρυχθεί αθώος της κατηγορίας της παραβίασης απορρήτου σε βάρος του δεύτερου εγκαλούντος.

Περαιτέρω στο άρθρο 38 του Ν.4624/2019 προβλέπονται οι ποινικές κυρώσεις για όποιον χωρίς δικαίωμα, 1) επεμβαίνει με οποιονδήποτε τρόπο σε σύστημα αρχειοθέτησης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και με την πράξη τους αυτή λαμβάνει γνώση των δεδομένων αυτών, τα αντιγράφει, αφαιρεί, αλλοιώνει, βλάπτει, συλλέγει, καταχωρεί, οργανώνει, διαρθρώνει, αποθηκεύει, προσαρμόζει, μεταβάλλει, ανακτά, αναζητεί πληροφορίες, συσχετίζει, συνδυάζει, περιορίζει, διαγράφει, καταστρέφει και 2) χρησιμοποιεί, μεταδίδει, διαδίδει, κοινολογεί με διαβίβαση, διαθέτει, ανακοινώνει ή καθιστά προσιτά σε μη δικαιούμενα πρόσωπα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία απέκτησε σύμφωνα με την περίπτωση α` της παραγράφου 1 ή επιτρέπει σε μη δικαιούμενα πρόσωπα να λάβουν γνώση των δεδομένων αυτών. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 9Α του Συντάγματος, που προστέθηκε κατά την αναθεώρηση του 2001, προς εναρμόνιση προς το Ευρωπαϊκό δίκαιο, "Καθένας έχει δικαίωμα προστασίας από τη συλλογή, επεξεργασία και χρήση, ιδίως με ηλεκτρονικά μέσα, των προσωπικών του δεδομένων, όπως νόμος ορίζει. Η

προστασία των προσωπικών δεδομένων διασφαλίζεται από ανεξάρτητη αρχή, που συγκροτείται και λειτουργεί, όπως νόμος ορίζει". Με το άρθρο αυτό κατοχυρώνεται το δικαίωμα στην προστασία των προσωπικών δεδομένων, ήτοι το δικαίωμα του λεγάμενου "πληροφοριακού αυτοκαθορισμού" ή "αυτοδιάθεσης των πληροφοριών". Ως τέτοια δε δεδομένα θεωρούνται όχι μόνον εκείνα που αναφέρονται στην ιδιωτική ζωή, αλλά και εκείνα που προορίζονται για εξωτερίκευση στη δημόσια σφαίρα, ενώ, εξάλλου, η προστασία αναφέρεται όχι μόνο στην επεξεργασία των στοιχείων αυτών από κρατικά όργανα, αλλά και από ιδιώτες. Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ.1 του ως άνω Νόμου ορίζεται ότι «Στον βαθμό που είναι αναγκαίο να συμβιβαστεί το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με το δικαίωμα στην ελευθερία της έκφρασης και πληροφόρησης, συμπεριλαμβανομένης της επεξεργασίας για δημοσιογραφικούς σκοπούς και για σκοπούς ακαδημαϊκής, καλλιτεχνικής ή λογοτεχνικής έκφρασης, η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα επιτρέπεται όταν:... γ) υπερέχει το δικαίωμα στην ελευθερία της έκφρασης και το δικαίωμα της πληροφόρησης έναντι του δικαιώματος προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του υποκειμένου, ιδίως για θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος ή όταν αφορά δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δημοσίων προσώπων.» Ακολούθως στην παρ.2 του ως άνω άρθρου εξαιρείται η επεξεργασία για δημοσιογραφικούς σκοπούς από το πεδίο εφαρμογής των περισσοτέρων κεφαλαίων του ΓΚΠΔ , ανάμεσα στα οποία το κεφ.ΙΙ περί συγκατάθεσης, και νομίμων βάσεων και το κεφ.ΙΙΙ περί δικαιωμάτων του υποκειμένου, όπως το δικαίωμα ενημέρωσης, πρόσβασης , διόρθωσης , διαγραφής και εναντίωσης». Στην προκειμένη περίπτωση προκύπτει ότι ο πρώτος κατηγορούμενος δημοσιοποίησε τον Μάρτιο του έτους 2019 τις φωτογραφίες του δεύτερου εγκαλούντος στο βιβλίο που σύγγραψε και εξέδωσε, όπως προκύπτει από τις σελίδες 57,59,60,62,64 και 113 του βιβλίου, καθώς και ότι τον Μάρτιο του έτους 2019 ανάρτησε στο you tube τη βιντεοσκοπημένη συνομιλία του με τον δεύτερο εγκαλούντα. Ωστόσο, όπως προκύπτει από την ηλεκτρονική αλληλογραφία μεταξύ του δεύτερου εγκαλούντος και του πρώτου κατηγορούμενου, προκύπτει ότι ο δεύτερος εγκαλών είχε προωθήσει τις φωτογραφίες του από την κρίσιμη ημέρα του Αγίου Φωτός στις 16-11-2018 στο email του πρώτου κατηγορούμενου . Στο ως άνω μήνυμα ο πρώτος κατηγορούμενος στις 17-11-2018 απαντά ευχαριστώντας τον και ρωτώντας τον αν μπορεί να τις βάλει στο βιβλίο που ετοιμάζει για το Άγιο Φως. Στο ως άνω μήνυμα ο δεύτερος εγκαλών δεν απάντησε, αλλά εννέα ημέρες αργότερα, λαμβάνει χώρα στις 26-11-2018 , στα Ιεροσόλυμα στο ως άνω ξενοδοχείο, η ως άνω βιντεοσκοπημένη συζήτηση τους, συναινώντας ο δεύτερος εγκαλών , όχι μόνο για την ανάρτηση των φωτογραφιών του στο βιβλίο που ο κατηγορούμενος θα εξέδιδε, αλλά και στη βιντεοσκόπησή

του. Επιπλέον, η δημοσιοποίηση της ως άνω βιντεοσκοπημένης συνομιλίας καλύπτονταν πλήρως από τη συναίνεση του δεύτερου εγκαλούντος , ο οποίος γνώριζε τη δημοσιογραφική ιδιότητα του πρώτου κατηγορούμενου, τον σκοπό των διαδοχικών επισκέψεών του στα Ιεροσόλυμα , το ενδιαφέρον του για τη διαδικασία της Αφής του Αγίου Φωτός και την πρόθεσή του να καταστήσει γνωστά όσα του κοινολογούνταν. Το ανωτέρω γεγονός, ότι θα δημοσιοποιηθεί δηλαδή η ως άνω συνομιλία προκύπτει από το ίδιο το περιεχόμενο της βιντεοσκοπημένης συνομιλίας , στην οποία ο δεύτερος εγκαλών αναφέρει χαρακτηριστικά ότι δεν μπορεί να πει ψέματα δημοσίως για το θέμα της Αφής του Αγίου Φωτός, ενώ ο πρώτος κατηγορούμενος αναφέρει ότι εύχεται η δημοσιοποίηση των μαρτυριών να λυτρώσει την αδελφότητα, καταστώντας του σαφές ότι πρόκειται να δημοσιοποιήσει τη συγκεκριμένη βιντεοσκοπημένη συνομιλία: Ειδικότερα:

«..-(εγκαλών) Αυτό προσπαθούμε, εντάξει να μην μπούμε τώρα σε λεπτομέρειες, να μην θίξουμε το θρησκευτικό συναίσθημα του κάθε ανθρώπου, που ξεκινάει από Ελλάδα να ρθει, με τις εμπειρίες που έχει βιώσει...,

-(κατηγορούμενος) Σύμφωνοι, το πώς ανάβει όμως δεν είναι θαύμα!

-(εγκαλών) Όχι εννοείται αυτό,

-(κατηγορούμενος) Αυτό , λοιπόν δεν μπορούμε να το πούμε;

- (εγκαλών) Ναι μπορούμε να το πούμε, και πολλοί το διαδίδουν, άλλοι ελεύθερα και χρόνια, όχι σήμερα

- (κατηγορούμενος) Και βλέπω ότι είναι πραγματικά εντυπωσιακό, ότι και εσείς ως Σκευοφύλακας αποφασίσατε να το πείτε , το λέτε, με τρόπο βέβαια ,αλλά το λέτε ..

- (εγκαλών) Ε ναι...Δεν μπορώ να βγω δημοσίως και να πω ψέματα για το τι ακριβώς γίνεται, εμείς πρέπει να πιστέψουμε το θρησκευτικό κομμάτι, όπως και στη λειτουργία...

-(κατηγορούμενος) Εγώ πιστεύω ότι μετά τη δημοσίευση των μαρτυριών για το συγκεκριμένο θέμα- που θα ναι πιστεύω με αγάπη προς την αδελφότητα και στην πίστη των ανθρώπων – οι περισσότεροι θα καταλάβουν την ουσία. Τον καθαγιασμό , τη θεία Χάρη..και -δεν ξέρω αν συμφωνείτε –έντεκα αιώνες τώρα κρατάει το φαινόμενο περίπου όπου το υπολογίζουμε

-(εγκαλών) Ναι....

-(κατηγορούμενος) και εύχομαι όλο αυτό να καταλήξει σε κάτι –που ίσως –δεν ξέρω, θα το πω , όπως το σκέφτομαι, να λυτρώσει όλη την αδελφότητα , να τη λυτρώσει , να φύγει από πάνω σας αυτό το βάρος, ότι πρέπει κάτι να κρύβει. Δεν ξέρω, τι λέτε εσείς;

-(εγκαλών) Δεν κρύβουμε κάτι...».

Περαιτέρω, από τα ίδια αποδεικτικά μέσα αποδεικνύεται ότι ο κατηγορούμενος ανάρτησε

τη φωτογραφία του πρώτου εγκαλούντος στο βιβλίο του , στη σελίδα 65 αυτού . Στη συγκεκριμένη φωτογραφία ο πρώτος εγκαλών εικονίζεται στο γραφείο του στα Ιεροσόλυμα, φορώντας το καλλιμαύκι του και δίπλα του στέκεται ο πρώτος κατηγορούμενος . Για την ως άνω ανάρτηση δεν προέκυψε ότι υπήρξε ρητή συναίνεση του πρώτου εγκαλούντος, ωστόσο, το άδικο της ως άνω πράξης κάμπτεται κατ΄εφαρμογή του άρθρου 28 παρ.1 περ.γ του Ν. 4624/2019 , καθόσον ο πρώτος εγκαλών και παριστάμενος προς υποστήριξη της κατηγορίας τυγχάνει δημόσιο πρόσωπο και δη Αρχιγραμματέας του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, με τον οποίο ο κατηγορούμενος πλειστάκις συνομίλησε για θέματα της διαδικασίας του Αγίου Φωτός κατά τη δημοσιογραφική έρευνα που πραγματοποίησε , την οποία στη συνέχεια όπως είχε δικαίωμα, λόγω της ελευθερίας της έκφρασης, δημοσιοποίησε. Επομένως, στη συγκεκριμένη περίπτωση υπερείχε το δικαίωμα του κατηγορούμενου στην ελευθερία της έκφρασης και της πληροφόρησης, έναντι του δικαιώματος προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του πρώτου εγκαλούντος, σχετικά με τη συγκεκριμένη φωτογραφία, η οποία δεν είναι προσβλητική , ούτε άπτεται του ιδιωτικού βίου του εγκαλούντος, καθόσον τον απεικονίζει στο γραφείο του και δίπλα του να στέκεται ο κατηγορούμενος , κατά τη διάρκεια των σχετικών συνομιλιών. Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει να κηρυχθεί αθώος ο κατηγορούμενος και ως προς το αδίκημα της παράβασης του άρθρου 38 ΠΑΡ.2-1 Ν.4624/2019 κατ΄εξακολούθηση που του αποδίδεται.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ παρόντα τον α' κατηγορούμενο: Επώνυμο: **ΑΛΙΚΑΚΟΣ** Όνομα: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Όνομα Πατρός: ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ παριστάμενο δια πληρεξουσίου δικηγόρου τον β' κατηγορούμενο:

Επώνυμο: **ΚΟΛΕΤΣΟΣ** Όνομα: ΟΡΕΣΤΗΣ - ΕΡΡΙΚΟΣ Όνομα Πατρός: ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΚΗΡΥΣΣΕΙ τους κατηγορούμενους **ΑΘΩΟΥΣ** του ότι:

Στην Αθήνα τους κάτωθι αναφερόμενους χρόνους τέλεσαν τα ακόλουθα εγκλήματα. Ειδικότερα:

1) Ο πρώτος κατηγορούμενος Δημήτριος ΑΛΙΚΑΚΟΣ, ο οποίος είναι δημοσιογράφος και συγγραφέας με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος χρησιμοποιώντας ως μέσο τον Τύπο και μη, ισχυρίσθηκε ενώπιον τρίτων για κάποιους άλλους εν γνώσει του ψευδή γεγονότα, που μπορούσαν να βλάψουν την τιμή και υπόληψή τους. Ειδικότερα, Ι) το Μάρτιο του 2019 σύγγραψε το βιβλίο με τίτλο « Λύτρωση, Περί του Αγίου Φωτός» στο οποίο ισχυρίστηκε α)για τον εγκαλούντα Αντώνιο-Αρίσταρχο Περιστέρη, Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντίνης Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, Αρχιγραμματέα του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων ότι έχει προβεί σε εξομολόγηση προς τον

πρώτο κατηγορούμενο Δημήτριο ΑΛΙΚΑΚΟ και τον διαβεβαίωσε ότι η επίμαχη καντήλα «μπαίνει αναμμένη» στον Πανάγιο Τάφο (σελίδες 34 και 57 του βιβλίου) και β)για τον εγκαλούντα Ηλία Ισίδωρο Φακίτσα, Αρχιεπίσκοπο Ιεραπόλεως, Σκευοφύλακος Παναγίου Τάφου ότι σε συζήτηση μεταξύ τους παραδέχτηκε πως το άναμμα της καντήλας στον Πανάγιο Τάφο την ημέρα του Μεγάλου Σαββάτου γίνεται με αναπτήρα. *(σελίδα 75 του βιβλίου).* Τα ανωτέρω γεγονότα, γνώριζε, ωστόσο, ότι ήταν ψευδή, ήταν δε ικανα να βλάψουν την τιμή και υπόληψή των εγκαλούντων, καθότι ενείχαν αμφισβήτηση της ηθικής και κοινωνικής τους αξίας, περιήλθαν δε σε γνώση μεγάλου αριθμού αναγνωστών του βιβλίου, *ΙΙ) στους κάτωθι αναφερόμενους χρόνους στον προσωπικό του λογαριασμό στη σελίδα κοινωνικής δικτύωσης/facebook ισχυρίστηκε για τους εγκαλούντες Αντώνιο - Αρίσταρχο Περιστέρη και Ηλία Ισίδωρο Φακίτσα τα κάτωθι: α) στις 14-3-2019 « ...Όχι δεν έχω δικαίωμα. Ήταν η αλήθεια. Ομολογημένη από τους ίδιους τους πρωταγωνιστές του «θαύματος» με στοιχεία δράματος...», β) στις 16-3-2019 « Και όχι οι μαρτυρίες κορυφαίων κληρικών του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων που βεβαιώνουν ως πρωταγωνιστές της τελετής ότι δεν είναι θαύμα. Λάθος, δεν βεβαιώνουν. Εξηγούν πως ακριβώς προετοιμάζουν και υλοποιούν το*

τέχνασμα. Οι ΙΔΙΟΙ..» και γ) στις 19-3-2019 « ΑΠΑΝΤΗΣΗ. Τί ακριβώς είναι φανταστική ιστορία ? ..Ότι ο Αρχιεπίσκοπος Ισίδωρος παραδέχεται ότι ανάβει και αυτήν την κανδήλα ως "ασφαλιστική δικλείδα " ? Ναι το παραδέχτηκε ..» Τα ανωτέρω γεγονότα, γνώριζε, ωστόσο, ότι ήταν ψευδή, ήταν δε ύαινα να βλάψουν την τιμή και υπόληψή των εγκαλούντων, καθότι ενείχαν αμφισβήτηση της ηθικής και κοινωνικής του αξίας, περιήλθαν δε σε γνώση μεγάλου αριθμού χρηστών του διαδικτύου.

2) Ο δεύτερος κατηγορούμενος Ορέστης-Ερρίκος ΚΩΛΕΤΣΟΣ το Μάρτιο του 2019 πρόσφερε με πρόθεση σε άλλον οποιαδήποτε συνδρομή πριν από την τέλεση ή κατά την τέλεση της άδικης πράξης που διέπραξε. Ειδικότερα όντας ιδιοκτήτης του εκδοτικού Οίκου «Εκκρεμές» προέβη στην έκδοση του βιβλίου με τίτλο « Λύτρωση, Περί του Αγίου Φωτός» το οποίο είχε συγγράψει ο πρώτος κατηγορούμενος προσφέροντας συνδρομή με αυτόν τον τρόπο στον κατά την τέλεση της άδικης πράξης της συκοφαντικής δυσφήμηση κατά συρροή διά του Τύπου που αυτός τέλεσε κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο υπ'αριθμ. ΙΙ του παρόντος κατηγορητηρίου

3) Ο πρώτος κατηγορούμενος Δημήτριος ΑΛΙΚΑΚΟΣ στην Αθήνα κατά τους κάτωθι αναφερόμενους χρόνους με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος αποτύπωσε σε υλικό φορέα το περιεχόμενο της τηλεφωνικής επικοινωνίας του με άλλον χωρίς τη ρητή συναίνεση του τελευταίου. Ειδικότερα α)στις 12-4-2018,19-4-2018, 25-5-2018, 30-5-2018, 7-6-2018 και 20-6-2018 αποτύπωσε σε υλικό φορέα το περιεχόμενο της τηλεφωνικής επικοινωνίας του με τον εγκαλούντα Αντώνιο Αρίσταρχο Περιστέρη χωρίς τη ρητή συναίνεσή του και β)στις 26-11-2018 αποτύπωσε σε υλικό φορέα το περιεχόμενο της τηλεφωνικής επικοινωνίας του με τον εγκαλούντα Ηλία-Ισίδωρο Φακίτσα.

4) Ο πρώτος κατηγορούμενος Δημήτριος ΑΛΙΚΑΚΟΣ στην Αθήνα στους κάτωθι αναφερόμενους χρόνους με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος χρησιμοποίησε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τα οποία απέκτησε με τη χωρίς δικαίωμα επέμβαση σε σύστημα αρχειοθέτησης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα λαμβάνοντας με την πράξη του αυτή γνώση των δεδομένων αυτών. Ειδικότερα α) το Μάρτιο του 2019 ανάρτησε χωρίς τη συναίνεση των παθόντων Αντώνιο Αρίσταρχο Περιστέρη και Ηλία-Ισίδωρο Φακίτσα στο βιβλίο με τίτλο « Λύτρωση, Περί του Αγίου Φωτός» το οποίο είχε συγγράψει φωτογραφίες των παθόντων (σελίδες 57, 59, 60, 62, 64,

65, 113 του βιβλίου) που είχε παλαιότερα αποκτήσει χωρίς τη συναίνεσή τους β)το Μάρτιο του 2019 ανάρτησε χωρίς τη συναίνεση του Ηλία - Ισίδωρου Φακίτσα στο YOU TUBE βίντεο στο οποίο απεικονιζόταν ο τελευταίος να γελάει σε ερώτηση αναφορικά με το ζήτημα του Άγιου Φωτός. Το ανωτέρω βίντεο είχε κινηματογραφήσει χωρίς τη συναίνεση του Ηλίας - Ισίδωρου Φακίτσα.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε αμέσως στο ακροατήριό του.

Στην Αθήνα, την 29/03/2024

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ **Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ**

Γίνεται μνεία ότι μετά από την εξέταση κάθε μάρτυρα και πριν την έκδοση κάθε απόφασης, δίδονταν ο λόγος κατά σειρά σε όλους του παράγοντες της δίκης, τελευταία δε πάντοτε στον α΄κατηγορούμενο.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο ακροατήριο.

Στην Αθήνα, την 29/03/2024

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ **Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ**

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
το οποίο θεωρήθηκε για
τη νόμιμη σημανση και
έκδοσή του κατα τη σειρά
της παραγγελίας.
Αθηνα 25/10/2024
Ο Γραμματεας

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ